

LUDMILA KOŠTEJNOVÁ POHLEDEM ČLENŮ TÝMU

Členky týmu řekly o paní Koštejnové:

Lucie

Když mě pan učitel (pozn. třídní učitel T. Sekan) na chodbě zastavil se slovy, ať o velké přestávce přijdu se spolužačkami z mé třídy do ředitelny, dost jsem se vyděsila. Byla jsem na škole nová. Bála jsem se, jestli jsem něco neprovedla.

Pak jsem se ale dozvěděla o Příbězích našich sousedů a hned mi to přišlo jako skvělý nápad. Pan učitel jako pamětníka navrhl svou babičku, Ludmilu Koštejnovou.

Paní Koštejnová mi byla sympatická už od prvního pohledu. Byla velmi příjemná a na svůj věk byla ve skvělé kondici. Celé její vyprávění mě moc bavilo a jsem moc ráda, že se projektu mohla účastnit.

Klára

Myslím si, že paní Koštejnová je i přes její úctyhodný věk pořád plná pozitivní energie.

Paní Koštejnová je velice milá a příjemná paní, která má mnoho zajímavých příběhů. Je schopná mluvit i o nepříjemných věcech.

Ve svém životě zažila hodně neveselých událostí, ale tak její rada pro nás byla, že i na špatných událostech máme hledat něco dobrého. Což si myslím, že je úžasný příklad pro nás všechny.

Sára

Vím, jak je těžké mluvit o minulosti za komunistického režimu. Bojím se na to své babičky zeptat, protože vím nebo tuším, co všechno si třeba prožila. Naprosto mě fascinovalo, jak otevřená paní Koštejnová byla. Jak byla klidná i přesto všechno, co jí život připravil.

Ema (Pec.)

Když jsem se dozvěděla, že na tomto projektu budeme spolupracovat s babičkou pana učitele Sekana, byla jsem ráda, že si budu moci poslechnout něco z doby, kterou jsem neměla možnost zažít.

Paní Koštejnová je velice sympatická a milá. Den, kdy jsme s paní Koštejnovou vedli rozhovor, jsem si velice užila. Zaujalo mě, že paní Koštejnová dokázala i o smutných tématech mluvit s nadhledem a optimismem. Po rozhovoru jsem si uvědomila, jak je důležité žít ve svobodné zemi, kde každý může projevit svůj názor.

Ema (Pech.)

Paní Koštejnová byla sympatická. Nejvíc mě zaujalo a překvapilo, co při svém vyprávění říkala o náletech, alarmezích a bombardování v době, kdy chodila do školy a byla druhá světová válka.

Ester

Na projektu mě překvapilo, kolik zabral času. Vyžadoval naši trpělivost, třeba při práci na animaci. Byla to skvělá příležitost a moc jsem si projekt užila.

Vedoucí týmu řekli o paní Koštejnové:

Jaroslav Máslo (učitel tělesné výchovy a zeměpisu)

S paní Koštejnovou jsem měl možnost se setkat již vícekrát. Vždy mě velmi překvapí, jak energicky působí, jaký má přehled a jaká je s ní legrace.

Její životní příběh je krásnou ukázkou toho, jak fungoval minulý režim, kdy se kvůli „nepohodlným“ názorům házely schopným lidem klacky pod nohy a všemožnými způsoby se jim znesnadňoval život. S těmito překážkami se paní Koštejnová dokázala vyrovnat a prožila velmi bohatý a zajímavý život.

Tomáš Sekan (učitel dějepisu, tělesné výchovy a zeměpisu)

Na nápad věnovat se příběhu Ludmily Koštejnové mě přivedla myšlenka, že v posledních letech se během Příběhů našich sousedů objevovaly již známé osobnosti a nikoli „naši sousedé“. Dalším argumentem pro výběr Ludmily byla momentální situace okolo covidu, kdy bylo zřejmé, že paní Koštejnová neodmítne nahrávání, což mi dříve sdělila při „ořukávacím“ rozhovoru.

Její příběh znám velmi dobře, jelikož se jedná o mou babičku. Tudiž mé hodnocení je jistě zaujaté. Celý projekt jsem bral jako jednu z možných poct této ženě, která toho zažila velmi mnoho a po celý život se snaží držet svých ideálů.

Roman Haas (učitel hudební výchovy)

Mám rád humor. Paní Koštejnová zastupuje tak zvaně obyčejné lidi, takové, jakými je řada našich rodičů nebo prarodičů a známých. Lidí, kteří se snažili žít svůj život, ale dostávali se do střetu s dobovými událostmi. Líbilo se mi, že i přes nepřízeň osudu paní Koštejnová brala a bere svůj život a složité události v něm s humorem a s nadhledem, nesnaží se radit jiným, jak mají žít. Sama žije spokojeně, jak nejlépe umí - a život si užívá. Svým pohledem na svět je mi blízká.

Přinesla nám na úvod rozhovoru kremrole a jako bývalá učitelka dovedla povídat o sobě a svém životě otevřeně a ze všech stran, některé naše otázky zodpověděla ještě předtím, než je žákyně položily.

Eva Lukášová (učitelka výtvarné výchovy)

S týmem jsem pracovala na animovaném filmu, který jsme se rozhodli vytvořit sami, v naší škole. Pro snazší práci a její dokončení jsme se se souhlasem žákyň domluvily na pracovním sobotním setkání ve školní budově. Zaujalo mě nadšení, s jakým žákyně mířily v sobotu do školy. Strávily v ní řadu hodin intenzivní prací. Bavilo je to. S postupujícími hodinami práce na projektu doma i ve škole sice umdlávaly, ale vše nakonec dotlačily do vítězného konce. V týmu musely pro nemoc některých členek občas improvizovat a při práci za sebe zaskakovat. Uvědomily si, jak je animace časově náročná práce. Vyzkoušely si tak dosud jim neznámý obor. Líbí se mi, že paní Koštejnová se na svůj život dokáže podívat s nadhledem a hlavně s humorem.

Roman Elner (učitel dějepisu a výchovy k občanství)

Volba paní Koštejnové byla trochu sázkou na jistotu. V čase koronaviru jsme chtěli zvolit pamětníka, se kterým se budeme moci téměř za jakýchkoliv podmínek na všem domluvit, především na osobním setkání s životopisným rozhovorem, které je pro mě osobně jednou z nejlepších částí projektu.

Paní Koštejnová i přes pokročilý věk nabídla, že se za námi vypraví do školy. Nezapřela v sobě bývalou paní učitelku a k tomu učitelku českého jazyka a tělesné výchovy. Překvapilo mě, co všechno ve svém životě zažila a jak otevřeně, s nadhledem a humorem o tom dovedla vyprávět. Skrze její vyprávění jsem se zároveň více dozvěděl i o svém kolegovi a kamarádovi Tomáši Sekanovi.

Jako hlavní výstup jsme pragmaticky zvolili rozhlasovou audioreportáž, ale podnikli jsme i zdařilý pokus, vytvořit si sami ve školním prostředí animaci, nakonec i únikovou hru. Nezvykle početný žakovský tým vedl nezvykle početný tým učitelů, právě i s ohledem na práci na animovaném filmu a dalších výstupech. Z mého pohledu se ukázalo jako velmi přínosné, že se s námi do projektu pustil i kolega Roman Haas, organizačně schopný člověk a realista.

Sám jsem si na základě životopisného vyprávění paní Koštejnové leccos dohledal o firmě Metrostav za minulého režimu, o manželovi paní Koštejnové (<https://www.atletika.cz/cas-informuje/zemrel-ladislav-kostejn/> a https://www.atletika.cz/_sys/FileStorage/download/6/5504/kdobylnkdo.pdf) a o jejím synovi (<http://www.ipetrov.cz/dokument.py?idd=D00000000000000775>).